

Sborové noviny

únor

Vezměte na sebe
mé jho a učte se
ode mne,
neboť jsem tichý
a pokorného
srdce:

a naleznete odpočínutí
svým duším.

Mt 11:29

- Úvodník: Mezigenerační vztahy
- Rozhovor s Jakubem Kozielem
- Svědectví: Můj křest v Duchu Svatém
- Ze seminář pro rodiče a pracovníky s dětmi
- Narozeniny a oznámení

APOŠTOLSKÁ
CÍRKEV **KARVINÁ**

Milí bratři a milé sestry,

chtěl bych se s vámi trochu zamyslet nad mezigeneračními vztahy v církvi. Díky Boží milosti jsme někteří ze sboru prožili v lednu společný víkend na chatě v Písku, kde jsme se tímto tématem zabývali. Už samá skutečnost, že na chatu jelo více generací, nám umožnilo prakticky otestovat vzájemné vztahy. Celé dva dny jsme společně povídali, stolovali, přemýšleli nad Božím slovem, modlili se a také si užili legraci. Znovu jsem si uvědomil, jak dobré je vidět bratry a sestry rozdílných generací společně v jednotě a vzájemném respektu. *Jak je to vzácné a jak příjemné, když bratři žijí spolu v jednotě! Žalm 133:1.* Velmi jsem oceňoval vzájemnou otevřenost, a ochotu směřovat k jednotě v Kristu. Jeden z klíčových veršů setkání byl *Ámos 3:3 Půjdou spolu dva, jestliže se nedohodli?* Uvědomovali jsme si, že pokud chceme společně následovat Boží cesty a sloužit Nejvyššímu, potřebujeme se shodnout. Písmo nás učí, že starší mají být příkladem pro mladší a všichni se máme obléci v pokoru, jeden vůči druhému. *1. Petrův 5:1-5.* Budovat a udržet pěkné mezigenerační vztahy vyžaduje úsilí. Chci se zeptat co ty, jak to vidíš? Přidáš se, pomůžeš nám hledat porozumění s druhými, i když jsou mladší nebo starší? Věřím, že Boží záměr je, aby si jednotlivé generace pomáhaly a nesoupeřily spolu. Na chatě jsme se dozvěděli zajímavou věc. My oslovujeme mladší generaci „mládež“ oni nám starším dali název „stařeš“. Co teď s tím? Uražíme se, nebo se zasmějeme? Já volím to druhé. Beru to s humorem. Sbor je rodina víry, společenství, které buduje vztahy a vzájemnou důvěru. Máme společné cíle, následujeme Krista a chceme být oporou jeden druhému. K tomu potřebujeme vzájemně spolupracovat. *V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým. Efezským 5:21.*

Dovolím si trochu nastínit příklady vzájemného smýšlení. Mladí si myslí, že starší křesťané jsou zastaralí, nepružní a nesrozumitelní. Starší si zase myslí, že mládež jedná neuváženě, nemá zkušenosti, nedokáže vidět věci z širší perspektivy a jistě bychom našli další postřehy. Prosím, překonejme tyto předsudky! Toto smýšlení nám nepomůže. Potřebujeme obnovu ve svém myšlení. Začátkem roku jsme se společně s dalšími sbory v Karvině setkávali na boho-

službách v rámci Aliančního týdne modliteb. Tématem jednotlivých zamyšlení bylo „obnova církve“. Během těchto setkání byl připomenut vtipný rozhovor dvou kazatelů. Jeden povídá druhému: „Můj sbor se stále více podobá Kristu. Je stále stejný jako včera, dnes, zítra i navěky.“ Na první poslech se možná zasmějeme. Ale víme velmi dobře, na co se zde naráží. Žádná proměna v životě sboru potažmo v životě křesťanů. V oblasti mezigeneračních vztahů si musíme také nastavit zrcadlo a konstatovat, že dnešní doba si vyžaduje dnešní přístup. Snažme se poznat způsob myšlení jiné generace. Člověk, který nemá příliš mnoho životních zkušeností, může dělat chyby. Budeme tolerantní s ochotou pomoci nebo ne? Ten kdo toho má více za sebou než před sebou smýšlí jinak, než ten kdo má život teprve před sebou. Mezigenerační porozumění je důležité k oslovení dalších generací.

Co říká Písmo o těch, kteří jsou mladší věkem? Mimo jiné mají pro svůj duchovní život vynakládat úsilí a vyvarovat se mladické prudkosti. *Vyhýbej se mladické prudkosti, usiluj o spravedlnost, víru, lásku a pokoj s těmi, kdo vzývají Pána z čistého srdce. 2. Timoteovi 2:22.* Co čteme o starších věkem? No, je to zajímavá výzva. Být trpělivý, střídmy a mít zdravou víru. Ne vždy to je snadné. *Starší muži ať jsou střídmi, vážní, rozumní, ať jsou zdraví ve víře, lásce a trpělivosti. Titovi 2:2.*

Přeji nám všem, abychom hledali cestu k propojení generací, žili v jednotě a lásce Pána Ježíše Krista.

LUMÍR FOLVARČNÝ

MODLITEBNĚ POSTNÍ ŘETĚZ AC

Chceme vás povzbudit k modlitbám v rámci celocírkevního modlitebně postního řetězu.

Podněty k modlitbám jsou v SN leden 2018 nebo ve sboru. Kdo se může přidat postem, učiňte tak ve čtvrtek 8.2. 2018.

Pokud vám termín nevyhovuje, zvolte si libovolný termín do 9. 2. 2018.

ROZHOVOR S JAKUBEM KOZIELEM, nově ustanoveným starším sboru

Milý Jakube, 7. ledna 2018 jsi byl ustanoven starším sboru AC Karviná, a tak se nám nabízí příležitost více tě poznat. Rád bych ti položil pár otázek:

1. Mohl bys nám přiblížit svou cestu za Bohem a období, kdy jsi vydal život Pánu Ježíši?

Od dětství jsem byl veden k opravdové víře v Krista, zažil jsem mnohé krásné věci s Bohem, přijal jsem jej jako svého spasitele, byl pokřtěn ve vodě i Duchem. Avšak, když mi bylo kolem 18 let, tak jsem se Pánu po nevyrovnaném období puberty znovu plně vydal.

2. Můžeš nám prozradit nějakou zkušenost s Bohem, která tě zásadně ovlivnila?

Ovlivnila mě opravdovost a věrnost Pánu, kterou jsem mohl vidět u rodičů, starších bratrů a sester, ale i u některých mých vrstevníků. Když jsem přemýšlel o svém životě, tak jsem se taky rozhodl pro vydání se Pánu.

3. Co tvá rodina, můžeš nám ji krátce představit?

S manželkou Karolínou letos oslavíme 9 výročí svatby. Máme spolu Emičku, která bude mít 5 let a Ondřejka, kterému budou 3 roky.

4. Kdy a proč ses rozhodl sloužit Bohu?

Krátce potom, co jsem se plně rozhodl pro Pána (o čemž jsem mluvil). Vedli jsme s Karolínou dva roky evangelizační klub v Bohumíně, odkud Karolína pocházela. Deset let jsem se věnoval mládeži v našem sboru. Důvod, proč jsem se rozhodl sloužit Pánu je ten, že se stal smyslem mého života.

5. Co pro tebe znamená společenství (mateřský sbor)?

Oproti různým dnešním trendům a alternativám, vidím ve sboru nezbytnou součást křesťanského života – srovnatelnou s modlitbou nebo s čtením Božího Slova. V Písmu je to naprosto evidentní. Ve sboru (a to nejen v neděli) se ukazuje náš praktický

křesťanský život, zde budujeme naše vztahy se sourozenci v Kristu a rozvíjíme naše dary a povolání.

6. Vedoucí bratři rozeznávají tvé povolání, jak to vše prožíváš ty? Jak se cítíš v nové roli staršího?

Mám radost z toho, že má touha sloužit Pánu může druhým někdy přinášet ovoce, uvědomuji si taky, že služba je především oběť a často dávání druhých před vlastní zájmy. Očekávám, že Bůh bude v našem sboru stále více jednat, pokud mu to dovolíme.

7. Na závěr se zeptáme na tvé zájmy, jak nejraději trávíš volný čas?

Momentálně je to dálkové studium biblické školy spojené s četbou potřebné literatury a dalších věcí. Rád poslouchám moderní křesťanskou hudbu (ale pozor – nejen Hillsong). Taky rád jezdím na kole do přírody.

Děkuji za rozhovor.

Za AC Karviná otázky kladl LF

**Národní
týden
manželství**

NTM je příležitost pro ty, jejichž cílem je pracovat na rozvoji a kvalitě manželství v ČR. Národní týden manželství je iniciativa otevřená všem, kdo si myslí, že manželství je dobrá věc. Chceme zároveň motivovat laickou a odbornou veřejnost, média i veřejně známé osobnosti, aby alespoň jednou za rok podpořili důležitost manželství a propagovat programy i iniciativy zaměřené na rozvoj manželských vztahů v České republice.

Od mého křtu v Duchu Svatém uplynulo již přes 30 let. Určit přesně den ani přesný rok, kdy se tato významná událost v mém křesťanském životě stala, už nedokážu. Svůj křesťanský život jsem začal v sedmnácti letech 21. 5. 1983 na mládeži Církve bratrské ve sborové budově v Soukenické ulici v Praze 1. V té době jsem byl v Jedličkově ústavu pro tělesně postižené druhým rokem v učebním oboru. Bylo to v čase závěrečných ústních a písemných zkoušek a zbývaly nám pak už jen necelé 4 měsíce po prázdninách k úplnému ukončení učení.

To, že jsem uvěřil, hodně změnilo můj život a to, jak jsem se díval na různé životní události. Ale měl jsem jen krátký čas na duchovní růst v rámci obecenství na bohoslužbách v církvi. Na počátku mi darovali Bibli a měl jsem možnost si půjčovat různé knížky. Před mým odjezdem natrvalo z Prahy před Vánoci roku 1983 mi darovali ve sboru několik knih. Bible a tyto knihy, ve spojení s modlitbami a zpíváním duchovních písní a chval byli cestou mého duchovního růstu v časech, kdy jsem neměl pravidelné obecenství s věřícími. Ale Bůh, který svou milostí začal mou duchovní cestu a dal se mi poznat, mne dále vedl a posílal své děti z různých církví (CB, ECM, ČCE, CASD), abych měl občas nějaké obecenství s věřícími a mohli jsme se společně sdílet o tom, co prožíváme ve svých životech s Kristem a spolu Jej chválit a oslavovat a také se navzájem modlit za naše potřeby.

Toto období občasných návštěv křesťanů trvalo 3-4 roky (1984 – 1987). Pro můj duchovní růst a také křest v Duchu Svatém byly nejvýznamnější tyto návštěvy: září 1984 sestra Eva Mocová (později Bylinová) se sestrou Lucií Sedláčkovou (později Přindišovou) z Prahy, ty daly kontakt na mne ostravské ECM. Lucka za mnou přijela ještě 3 krát v roce 1985, dávala kontakt na mne i dalším křesťanům a také se se mnou modlila za můj křest v Duchu Svatém. Také Eva se svým manželem Karlem se se mnou modlili za křest v Duchu Svatém v září 1985, kdy jsem u nich strávil jeden víkend, rodiče mne u nich nechaly a jeli k příbuzným do Jižních Čech.

Ale nemohu říci, že bych křest Duchem Svatým ten víkend obdržel, přestože má touha byla zcela upřímná. Vím jen, že někdy

po tomto víkendu mezi zářím 1985 a srpnem 1986, kdy mne poprvé navštívil Jindřich Koziel, při jedné z mnoha tehdejších chviliek vroucích modliteb a uctívání chválícími písněmi, kdy jsem byl doma sám a prožíval Boží blízkost a svobodu v NĚm, mi došla česká slova, jak Bohu vyjádřit, jak velmi Jej miluji a potřebuji, z mých úst vycházela neznámá slova, kterým můj rozum a mysl nerozuměly. Přesto ta slova ze mne plynuly snadno a bez přemýšlení. Bylo mi moc fajn a mohl jsem se takto modlit, kdykoliv jsem byl s Bohem sám.

Jindřich byl tehdy krátce věřící, uvěřil v letniční církvi, tehdy ještě státem pronásledované a teprve asi za 3 roky státem uznané pod jménem Apoštolská církev. S Jindrou jsem se o svých modlitbách v „neznámém“ jazyku či jazycích bavil, že nemám úplnou jistotu, zda jde o ty v Bibli popsané jazyky, nebo si to vymyslím, či je to od Zlého. Na jeho výzvu, ať se před ním modlím v jazycích nahlas, jsem nenašel dost odvahy. Tu jsem našel až o týden později při jeho druhé návštěvě u mne, kdy přišel i s bratrem Leškem Ochodkem (už si nepamatuji, zda s nimi nebyla i Leškova žena Eva). Když jsem se tedy po podobném rozhovoru a výzvě k modlitbě v jazycích nahlas před nimi, začal v jazycích modlit, nejdříve potichu, ale postupně během malé chvíle jsem se uvolnil, strach opadl, má odvaha rostla a já se začal modlit nahlas, slova mi přicházela a plynula z úst tak rychle, že jsem věděl, že si je nemohu vymýšlet sám. Občasné „Haleluja“ z úst mých sourozenců v Kristu, mi potvrzovalo, že je to ten dar Ducha.

Od toho dne pro mne není problém se modlit v jazycích potichu či nahlas, jsem Bohu moc vděčný za tento dar, který používám

mnohem více než modlitby s vědomou myslí v češtině, neboť Duch Svatý ví za co a jak je potřeba se modlit, což já někdy nevím. Bůh si mne tak skrze tento dar může použít k přimlouvám ve věcech, o kterých já nic nevím, ale potřeba někoho jiného se tím naplní.

Jan Řežábek ml.

SBOROVÝ VÍKEND V BESKYDSKÉ OÁZE

O víkendu 19. - 21. 1. jsme prožili příjemný a věřím, že i pro všechny požehnaný čas v krásném prostředí podhůří Beskyd. V pátek v podvečer jsme se sjížděli k chatě, cesta k ní byla zamrzlá, což způsobilo jisté problémy. Auta klouzala, jedno zapadlo, ale i přes to všechno jsme šťastně dojeli a vychutnali si zaslouženou večeři. Večer byl v režii mládeže, během něhož jsme všechny generace vytvořily týmy a soutěžily, spolupracovaly a bavily se, stmelovaly se. Ani jsem nečekala, že se všichni tak ochotně zapojí.

Celý pobyt a jeho program byl zaměřen na utužování, prohlubování a pochopení vztahů mezi generacemi v církvi. Další den jsme vytvořili skupinky, ve kterých jsme sdíleli svá svědectví, diskutovali a modlili se. Během dopoledne byl čas na dětmi oblíbené bobování a hrátky ve sněhu. Odpoledne byl výšlap na Gírovou, který zdolali jen ti nejvytrvalejší. *(Někteří zvolili opět bobování. Pozn. red.)* Večer jsme pokračovali chválami a slovem pastora Lumíra. Pak jsme řešili různé biblické otázky a kvízy ve skupinách. Mladší proti starším. To bylo emocí! Stejně starší prokázali hlubší znalosti, ale jen o trochu. Děti hojně využívaly hernu a budovaly zase svá kamarádství.

V neděli jsme pokračovali ve skupinkách. Pro mě to byl nejprínosnější čas, během kterého jsme probírali přínos života společně mezi generacemi, fungování církve z pohledu mladších a starších a další otázky.

Využili jsme ještě sněhu a jezdili s dětmi i někteří dospělí na snowboardu *(nejen jeden dospělák na jeden snowboard, ale i jeden dospělák a hromada dětí :-)* pozn. red.) a opět na bobech. Povídali si a smáli se, budovali jsme vztahy a měli se požehnaně. I ostatní to tvrdili.

Příště snad na viděnou!

Ester Vítová

BESKYDSKÁ
OÁZA

ZE SEMINÁŘE PRO RODIČE A PRACOVNÍKY S DĚTMI

V listopadu se konal tento seminář v Olomouci. Sestra Dana Navrátilová nám poslala odkaz na záznam a v dopise (viz níže) popis jednotlivých seminářů a nabídku brožury, jednu nám věnovala. Byla jsem na seminářích, mohu doporučit poslechnout. (Dopis je staršího data.)

-mm-

Milí bratři a milé sestřičky,

posílám malý předvánoční dárek.

1) Jednak - záznam ze semináře pro pracovníky s dětmi, který jsme měli v Olomouci. Najdete jej na adrese:

[https://uloz.to/tam/ TDkybFdkne5h](https://uloz.to/tam/TDkybFdkne5h)

U Juraje Danihela není nahráno prvních asi 5 minut kvůli problémům s nahrávacím zařízením. V tom úvodu se s námi Juraj sdílel o tom, jak prožívali se ženou skutečnost, kdy si uvědomili, že mají autistické dítě. V té době si řekli, že už žádné další dítě raději ne. Nevěděli ale, že druhé dítě je na cestě, a prognóza byla ještě dramatičtější. Co Bůh udělal v životě jeho rodiny a jak se vypořádali s autismem, nám pak Juraj povídal. To už je na záznamu.

Jiří Kostelník měl seminář na téma Práce s dorostem trochu jinak. Seminář mě ujistil o tom, že zaběhnuté konvence nejsou nutné a že mají alternativy, které jsou biblické a přinášejí dobré ovoce. Na jeho semináři je pozoruhodný a inspirující způsob, jakým si klade otázky a jak k nim hledá odpovědi.

Pavel Bartík nám pověděl o svých zkušenostech při vedení dětí z pohledu otce tří dospělých synů, kteří slouží Bohu a zároveň z pohledu vedoucího dětí – často sloužil všude tam, kde bylo potřeba vést děti (besídky, tábory...). Pověděl nám o tom, co je dobré mít na zřeteli, když chceme, aby děti duchovně rostly.

2) Dále bych vás chtěla upozornit, že brožura Knihy Bible už je v našem nakladatelství Křesťanský život. Jsou to za sebou řazené obrázky s veršíkem z jednotlivých knih Bible. Materiál je vhodný na zaměření pozornosti dětí na Bibli jako celek, na naučení se, jak jsou biblické knihy řazeny, na naučení se důležitých biblických veršů, na to, aby děti uchopily některé biblické souvislosti...V příloze najdete ukázkou jedné z knih.

Přeji vám všem požehnání a pokojný předvánoční čas, Dana

1. CELOSTÁTNÍ KONFERENCE MUŽŮ

17.3. OD 10 - 18 HODIN

SÁL B. BAKALY, ŽEROTÍNOVO NÁM. 6, BRNO

LIMITY 2018

„BUĎ CHLAP A PŘÍJEĎ“

Více informací je na <http://acmuzi.webnode.cz/>.

Na konferenci je nutné se předem registrovat

na <https://www.acregistrace.cz/>.

Můžete také vytvořit hromadnou přihlášku za celý sbor.

**Sborové
noviny**

číslo 2, ročník 25

SbN vychází jako měsíčník pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **21. 2. 2018**